

Bỏ Kiếp Đi Hoang

Slow

Lc. 15, 11-32

Lm. Tri Văn Vinh

Hm

SOLO:
Đêm về gió thổi lạnh hồn tôi. Ngồi

bên song cửa tôi ngược trông về chốn, chốn xa xôi. Tôi mở mái tóc bạc

mờ tàn héo đợi chờ. Vì tôi vô ơn bất hiếu đã phụ tình theo tội lỗi.

Mưa nhiều thêm xót xa lòng tôi. Ngồi bên đàn thú không cháo

ăn lạnh buốt không áo che thân. Tôi mơ đây tớ cha tôi hẳn đã hơn tôi.

Vì tôi đã trót đã lỡ kiếp giang hồ không bến bờ. Giờ

đây tôi đã ăn năn sẽ quay trở về quỳ bên gối Cha, bao nhiêu lỗi

lầm và xin tha thứ, Ngài sẽ khoan dung tha cho tôi. Chiều

nay về đến quê xưa bóng Cha mờ mờ. Người vẫn đứng trông với đôi tay
 rộng. Tình thương vẫn còn tình vẫn như xưa. Tôi quý
 sẽ nói lên cùng Cha: Lạy Cha con đã phạm đến trời và đã lỗi đến
 Cha. Con đây sao đáng được gọi là đứa con Cha. Và con xin Cha hãy
 xử con như một tên đầy tớ. Tôi về bên gối Cha từ nhân: Lạy
 Cha con đã phạm đến trời và đã lỗi đến Cha. Con đây sao đáng được
 gọi là đứa con Cha. Và con xin Cha hãy xử con như một kẻ tớ
 hèn. Trong vui mừng Ngài đã tha bao nhiêu vô ơn, đã đến nâng tôi
 lên đôi tay run lên chòang lấy con bao năm đi hoang lòng đầy hân
 hoan bao tháng trông chờ. Trong vui mừng Ngài truyền cho gia nhân mang
 ra áo mới thay cho thân tôi bao hoang tan, đổ thuốc
 thơm đeo cho tay tôi nhẫn quý và mở yến tiệc.

Hỡi người mang tấm thân tội nhân. Hãy mau, mau đến xin thứ

tha. Hãy đến, đến bên Cha. Ăn năn cuộc sống lâu nay xin hãy bỏ xa.

Và rồi từ nay quyết chí sống trong tình Cha từ ái.

Trông cậy Chúa xót thương tội nhân. Ngài muốn kẻ ác được thứ

tha, thực tâm thống hối ăn năn. Vui say tình Chúa thương

ta không bến không bờ. Trần gian đã biết, đã hiểu Thiên Chúa là Tình

Yêu. Ngài là Tình Yêu. Ngài là Tình Yêu.